



ת"פ 50219/06/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אלקשחר (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

9 במרץ 2016

ת"פ 50219-06-15 מדינת ישראל נ' אלקשחר (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י בא-כוחה עו"ד שלומי שוחט

נגד

יוסף אלקשחר (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י באת-כוחו עו"ד נטלי לוי

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של סחר בסם, איומים וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 20.6.15 התקשר השוטר יוגב אביטל (להלן: "הסוכן") אל אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה וביקש שיארגן לו 6 פלטות. האחר השיב כי יש ברשותו רק 3 וכי מחירה של כל פלטה הוא 3,500 ₪. כמו כן, השניים קבעו להיפגש באזור צומת תל ערד. בסמוך לאחר מכן, בשעה 23:30, נפגש הסוכן עם הנאשם באזור צומת תל ערד לשם הגיע ברכב עם אחר שזהותו אינה ידועה ובעוד אותו אחר המתין בסמוך למקום, מסר הנאשם לסוכן 3 פלטות חשיש וכאשר שוטר נוסף שהיה במקום החל לספור את הכסף על מנת להעבירו לנאשם, שלף האחרון סכין יפנית וצעק להם שיכנסו לרכב. מיד לאחר כן עצרו השוטרים את הנאשם אשר החל להשתולל וסרב למעצר, אולם, בסופו של דבר הצליחו להשתלט עליו. במעשים אלו סחר הנאשם בסם מסוג חשיש במשקל של 300 גרם נטו בתמורה ל-12,000 ₪, החזיק סכין שלא כדין וכן איים על השוטרים בפגיעה שלא כדין.

במסגרת הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש ובטרם טענו ביחס לכך, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקין בנאשם כבן 21, רווק, תושב פזורה בדואית, אשר בטרם מעצרו עבד כרועה צאן בעדר אשר בבעלות אביו. עוד עולה כי הנאשם מעולם לא למד בבית ספר וכי אינו יודע קרוא וכתוב. לדברי הנאשם,

עמוד 1



התקשה במסגרת הלימודית ועל כן העדיף לסייע בטיפול בעדר. בשנת 2011 עבד כרתך למשך חצי שנה בגבול מצרים ולאחר מכן התגייס לצבא ושירת כלוחם ביחידת הגששים וזאת עד מעצרו בגין העבירה הקודמת.

באשר למשפחת מוצאו - זו מונה זוג הורים ו-8 ילדים בגילאי 12-29. הנאשם חמישי בסדר הלידה. אביו של הנאשם סובל ממחלות בריאותיות, אינו עובד ומשפחתו מתקיימת מקצבאות המל"ל. הנאשם ציין כי משפחתו מתמודדת עם מצב כספי ירוד. כמו כן, הלה שיתף כי אחד מאחיו השתחרר אך לאחרונה ממאסר ואח אחר שוהה בקהילה טיפולית למכורים לסמים. הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה עם בני המשפחה.

ביחס לביצוע העבירות נשוא כתב האישום דן ציין כי מצא חשיש באופן מקרי בסמוך לביתו ומאחר והיה זקוק לכסף לקח אותו לביתו מתוך מטרה למוכרו. בהמשך התקשר אליו אדם אשר ביקש לרכוש סמים ולדברים הסכים לעשות כן נוכח הלחץ הכספי בו מצויה משפחתו. באשר לסכין שהחזיק ציין כי לא התכוון לפגוע בשוטרים וכי החזיק בסכין לשם הגנה עצמית בלבד. הנאשם ציין כי הוא מבין כי המדובר במעשים חמורים. הנאשם גם הביע שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק תוך התמקדות במציאת עבודה מסודרת.

שירות המבחן מונה את גורמי הסיכוי לשיקום ובכלל זאת - מוטיבציה מילולית לניהול ארח חיים נורמטיבי, גיוס לצבא וכן אלמנטים נוספים להשתלבות נורמטיבית. מן העבר השני, שירות המבחן מפרט את גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית: העדר רקע לימודי, העדר מערכות תמיכה יציבות וחשיפה למעורבות פלילית של אחיו. כמו כן, להתרשמות קיים קושי לוויסות דחפים וכן תפיסות הנותנות לגיטימציה להתרת רסנים כאשר המדובר בעבירות המבוצעות על רקע הקושי בפרנסה. עוד התרשם שירות המבחן כי לנאשם קושי בבחינה עצמית של דפוסיו המכשילים.

בסופם של הדברים שירות המבחן לא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אולם נוכח גילו הצעיר המליץ כי במידה שיוטל עונש מאסר בפועל יופנה הנאשם לגורמי השיקום בכלא.

טיעוני הצדדים:

בא-כוח המאשימה בטיעוניו בכתב הפנה לחומרת המעשים בהם הודה הנאשם ובפרט הפנה לכך שמנסיבות ביצוע העבירות עולה כי הנאשם מעורה בעולם הסמים. בהתאם לתיקון 113, ציין את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. הלה סבור כי מתחם הענישה בעבירת הסחר ראוי שינוע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים. בגין עבירות האיומים והחזקת סכין עתר למתחם שינוע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בגדרי המתחם ביקש ליתן הדעת להתרשמות שירות המבחן וכן לעברו הפלילי ובפרט לכך שהנאשם מבצע את העבירות נשוא תיק זה כחודשיים לאחר השחרור מהרשעתו האחרונה. נוכח דבריו עתר להשתת עונש מאסר כולל למשך 24 חודשי מאסר בפועל וזאת לצאת ענישה נלווית והכרזת הנאשם כסוחר סמים.

מנגד, באת-כוח הנאשם ציינה בראשית דבריה כי עסקינן בנאשם אשר נמנה עם קבוצת "הבגירים הצעירים". זו הפנתה לנסיבות חייו הלא פשוטות והיתר שאת למצוקה הכלכלית בה נמצאת משפחתו של הנאשם אשר הינה הרקע למעשיו בתיק זה וכך גם הרקע להרשעתו הקודמת. לדבריה, מנסיבות ביצוע העבירה ניתן ללמוד כי אין המדובר בסוחר סמים



קלאסי. הלה נשלח על-ידי אחר בשם עבדאללה על מנת לבצע את עסקת הסמים אשר למעשה הוא היעד המשטרתי. כל השיחות שקדמו לעסקה בוצעו עם אותו עבדאללה ולא עם הנאשם והנאשם הינו רק שלוחו בלבד. בנוגע לסכין - ציינה כי הנאשם לא איים באמצעותה ולא השתמש בה אלא רק החזיק בה לשם הגנתו העצמית. זו ציינה כי הנאשם חש צורך לאבטח עצמו באמצעותה וכנגזרת מכך, המדובר באיומים הנמצאים במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא.

נוכח גילו של הנאשם ונוכח כך שעברו הפלילי אינו בתחום הסמים סבורה כי יש להשית את העונש ברף התחתון של מתחם הענישה. בנוגע לנסיבות ביצוע העבירה- הפנתה לכך שעסקינן בסמים מסוג חשיש ולכך שהסמים נמכרו לסוכן כך שלא אירע נזק בפועל. כך גם הפנתה לעובדה שהנאשם שיתף פעולה עם המשטרה החל מהרגע הראשון והביע חרטה על מעשיו ויש בכך לחסוך בזמן שיפוטי רב. בשים לב לאמור, ביקשה להסתפק בימי מעצרו. באשר לרכיב הקנס - ביקשה להימנע מהשתת רכיב זה בשים למצוקה בה נמצאת משפחתו של הנאשם. הנאשם ביקש להוסיף על דברי ב"כ והביע חרטה על מעשיו וכן מסר כי לא ישוב עוד על מעשיו.

דין והכרעה:

כפתח דבר יצוין כי מצאתי לקבוע מתחם כולל לכלל העבירות הואיל והמדובר במסכת עבריינית אחת המבוצעת במועד אחד ובמקום אחד.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה



בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

מנעד מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בכגון דא הינו מגוון רחב ונע בין עונשי מאסר של מספר חודשים בודדים וכלה ב-24 חודשים ואף יותר לכל עסקה. בית המשפט שת ליבו לטיב החומר, לכמות, למספר העסקאות ותדירותן, לתמורה שהתקבלה עבור הסם וכן לנסיבות האופפות את העסקאות. ניתן לומר כי בגין עבירות של סחר בסם מסוג חשיש במשקל של "פלטת" אחת (במשקל של כ-100 גר') נע בין 9 ל-20.

ברע"פ 1271/13 **אבירם סויסה נ' מ"י** (7.3.13) - בפס"ד זה נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע בעבירת סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-100 גר' בתמורה ל-1,200 ₪ וכן עבירת סחר נוספת של כ-20 גר' חשיש בתמורה ל-400 ₪. בית המשפט המחוזי החמיר בעונש שהוטל על ידי בי משפט השלום, מ-6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בפועל ובהפעלת המאסר המותנה נדון המערער ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1720/11 **גליק נ' מ"י** - נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר נדון בין היתר ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין 3 עבירות של מכירת סם מסוג חשיש במשקל מצטבר של 110 גר' ובתמורה ל-2,250 ₪ וכן עבירת תיווך בעסקת סם מסוג חשיש במשקל של כ-95 גר' בתמורה ל-1,200 ₪.

ברע"פ 1856/11 נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר נדון בין היתר ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין 3 עבירות של מכירת סם מסוג חשיש, החזקת סם לצריכה עצמית וכן הפרת הוראה חוקית.

בעפ"ג 59950-03-15 **כפיר יוסף נ' מ"י** (15.7.15) - ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הופחת מ-38 חודשי מאסר ל-32 חודשים. המדובר בנאשם אשר הורשע ב-2 עבירות של קשירת קשר לעשיית פשע של ביצוע עסקה בסמים, איומים וכן סחיטה באיומים. המדובר בשתי עסקאות של פלטות חשיש בודדות.

בעפ"ג 18430-03-15 **לירן זוזוט נ' מ"י** (2.6.15) - נדחה ערעור מטעם הנאשם אשר נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת סחר בסם מסוג חשיש בתמורה ל-2000 ₪. יצוין כי המדובר בנאשם נטול עבר פלילי.

בעפ"ג 26910-11-13/ 21235-11-13 **מ"י נ' עדיסן** (22.1.14) ערעור על חומרת עונש מאסר בן 30 חודשים בגין 2 עבירות של סחר בסמים מסוג חשיש -נדחה. באירוע הראשון מכר הנאשם 100 גר' חשיש בתמורה ל-1,500 ₪. באירוע השני מכר 12 פלטות תמורת 16,500 ₪, סייע בסחר של 4 פלטות במשקל של 300 גר' בתמורה ל-600 ₪ וכן הורשע ב-2 עבירות של החזקת סם מסוג חשיש לצריכה עצמית.

בעפ"ג 59948-06-14 **אבו חצירה נ' מ"י** (22.10.14) - נדחה ערעור בעניינו של נאשם אשר נדון לשנת מאסר בגין שני אירועים נפרדים של סחר בסם מסוג חשיש במשקל של כ-100 גר' ובתמורה של 2000 ₪ בכל אחד מהאישומים.



בת"פ 19799-12-12 גזר בית המשפט 18 חודשים מאסר בפועל בגין 2 עסקאות של מכירת פלטת חשיש לנאשם צעיר ללא עבר פלילי.

בנוגע להתייחסות לסם מסוג חשיש, לפיה אין להקל בו ראש, הגם שאינו נמנה עם הסמים הקטלניים אפנה לדבריו היפים של כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 **מדינת ישראל נ' יריב טולדנו** (לא פורסם): **"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."**

על "המדרון החלקלק" שבשימוש בסמים ראו ע"פ 170/07 **ליאור מטיס נ' מ"י** (19/11/2007): **"לרוע המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה"**.

וכן ע"פ 407/97 **אמויאל נ' מדינת ישראל**, תק-על 97(2), 375: **"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר"**.

בעבירת האיומים בהתנהגות ובאמצעות סכין פגע הנאשם בערכים החברתיים של שלווה נפשם, ביטחונם וחירות פעולתם של המאוימים. לפירוט מורחב על הערכים שעומדים בבסיס עבירת האיומים אפנה לדבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89). עוד בעניין עבירת האיומים אפנה לרע"פ 8188/09 **שלומי דבורה נ' מדינת ישראל** (25.10.09), שם קבע כב' השופט לוי כי ברי שעבירת האיומים נכללת בעבירות האלימות. על דרך הכלל, עונשים בעבירות איומים יכול וינועו בין עונשים צופי פני עתיד לשנת מאסר. כך גם ביחס לעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, העונשים נעים על דרך הכלל בין כאלה צופי פני עתיד ועד שנת מאסר, ור' בין היתר רע"פ 322/15 **חן ג'אנח נ' מדינת ישראל**, בו בית המשפט העליון מאשר מתחם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, בגין עבירה של החזקת סכין.

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים הפורטים לעיל הינה משמעותית. ראשית, יצוין כי במקרה הנדון אין המדובר בעסקת סמים שנעשתה בין חברים או כחלק מ"אחוות נרקומנים". זאת אנו למדים מהעובדה כי הנאשם לא מכיר את השוטר, וזה אינו נמנה עם מעגלו החברתי. הנאשם משמש - בעקיפין - כתובת להשגת סמים לכל דורש.

המדובר במי שסחר בסם בכמות נכבדה של שלוש "פלטות" במשקל כולל של 300 גר', מהן ניתן להכין עשרות מנות לצריכה עצמית אם לא למעלה מכך. כידוע, משקל הסם יש השפעה ישירה על מידת החומרה הגלומה במעשי הנאשם, ובעונש שייגזר עליו. אין דומה סחר באצבע חשיש במשקל 3 גר' לסחר בסם מאותו סוג במשקל 30 גר', או לחילופין, 300 גר' כפי התיק שבפניי. אכן אין לדבר על יחס לינארי ישיר (באופן שבמידה שעל 30 גר' מושת עונש X או אז על 300 גר' יושת בהכרח עונש של 10X) יחד עם זאת משקל הסם מהווה פרמטר משמעותי בגזירת העונש ויש בו כדי ללמד, בין היתר, על מידת מעורבותו של הנאשם בעולם הסמים ומידת זמינותם של אלה עבורו.



כך גם עסקינן בעסקת סמים שבה הועבר סכום כסף נכבד בסך 12,000 ₪ במזומן. גם נתון זה יש בו כדי ללמד שאין המדובר באותו נרקומן בקרן רחוב אשר מבקש למכור חלק ממנת הסם שלו לצורך מימון צריכתו ואין המדובר בנאשם שמצוי בסוף שרשרת הפצת הסם. בעניין אחרון זה לא נטען שהנאשם עושה שימוש בעצמו בסמים, ומכאן עיסוקו בסם נעשה מטעמים של רדיפת בצע גרידא.

המדובר במי שמוציא לפועל עסקת סמים שעות בודדות לאחר שנוצר הקשר הראשוני בין הסוכן לבין האחר. המדובר במי שאגב עיסוקו בסחר בסמים נעזר בכלי רכב ואינו פועל לבדו. דפוס הפעולה שבו מבוצעת עבירה פלילית בצוותא חדא עם אחרים, יש בו כדי להקל על ביצועה, מחד, ולהקשות על גילויה מאידך. בהקשר לכך, אכן הנאשם לא היה החוליה הישירה עימה יצר הסוכן קשר באמצעות הטלפון, אולם אין בכך להפחית מחלקו הממשי והבולט בהוצאתה לפועל של אותה עסקה. כך גם אין לומר באופן קטיגורי כי יש בהגעתו לשטח כדי למקמו במדרג הנמוך של שרשרת הפצת הסם או במקום נמוך יותר אל מול אותו "עבדאללה".

הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים השונים, אך פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא, ברור ומוחשי. הגם שבעבירות של סחר ותיווך בסם, אין לנגד עינו של בית המשפט קורבן במובן "הקלאסי", הרי שמידי יום ביומו מגיעים לבית המשפט נאשמים שכל הונם ירד לטמיון לצורך מימון הסם, ובהיעדרו, אלו מבצעים עבירות ולא אחת פוגעים ומאיימים על הקרובים להם בין אם עסקינן באמא, אבא או בן זוג, והכל לצורך מימון הסם. בבואו של בית משפט לגזור עונשו של סוחר או מתווך בעסקאות סמים, עליו לשים אל מול עיניו את כל אותם צרכני סם, ואת כל אותן תופעות הנלוות לשימוש בסמים.

בתיק זה, מעשיו של הנאשם אינם מתמצים אך בביצוע העסקה, שכן הלה מגיע אל מקום העברת הסם כשהוא מצויד מבעוד מועד בסכין יפנית. בסכין זו עד מהרה יעשה שימוש. על-פי המתואר, בשלב בו שוטר נוסף שהגיע יחד עם יוגב למקום, החל לספור את הכסף על מנת להעבירו לרשות הנאשם, זה האחרון, ללא כל התגרות מצד מי מהנוכחים, שולף את הסכין, וצועק לעבר השוטרים שייכנסו בחזרה לרכבם.

לא למותר לציין כי איום באמצעות סכין אגב ביצוע עסקת סמים הינו בבחינת "שילוב מסוכן", שיכול בנקל להתדרדר לכדי שימוש באותו סכין (בין אם הדבר נעשה בשל לחץ שחש הנאשם באותה עת ובין אם מכל סיבה אחרת). גם בשלב שבו השוטרים עוצרים את הנאשם זה משתולל ומתנגד למעצרו, עד אשר בסופם של דברים אלו הצליחו להשתלט עליו.

מכל המקובץ לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 16 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם אותו קבעתי ולקולא יש לתת משקל להודאתו של הנאשם ולהבעת החרטה אותה הביע אשר יש בהם כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר, בשים לב לרשימת עדי התביעה. כמו כן, יש ליתן הדעת לגילו הצעיר של הנאשם אשר במועד ביצוע העבירה נמנה עם קבוצת "הבגירים הצעירים", על כל המשתמע מכך. בעניין זה אפנה לע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13) בו כב' השופט ג'ובראן פרש יריעה רחבה בנוגע לשיקולי



הענישה ביחס לקבוצה זו.

זאת ועוד, לא נעלמו מעיני בית המשפט נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם ובפרט המצוקה הכלכלית עמה נאלצת משפחתו של הנאשם להתמודד. מצוין בתסקיר כי הנאשם מעולם לא למד בבית ספר ועוד בילדותו סייע להוריו בטיפול בעדר שבבעלותם. בהמשך התגייס לצבא ושירת כלוחם ביחידת הגששים במשך כחצי שנה, וזאת עד למעצרו בגין העבירות הקודמות.

לחומרה, יש ליתן הדעת לכך שחרף גילו הצעיר אין המדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק. במסגרת ת"פ 6756-05-14 נדון הנאשם, בין היתר, ל-12 חודשים מאסר בפועל. המדובר בתיק שבו ערך הנאשם "ניקוי שולחן" ואיחד שלושה תיקים אשר עניינם עבירות רכוש (פריצה לבניין שאינו דירה, גניבה, קשירת קשר לביצוע פשע [שתי עבירות], שבל"ר ופריצה לרכב בכוונה לגנוב). יצוין כי הנאשם מסתבך בעבירות נשוא כתב האישום דנן כעבור תקופה קצרה יחסית לאחר הרשעתו הקודמת. נוכח הסתבכויות אלו יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד וכך גם לשיקולי הרתעת הרבים בשים לב לנפוצות העבירות בכגון דא.

בתיק זה אין לדבר על שיקולי שיקום. שירות המבחן התרשם כי לצד המוטיבציה המילולית לניהול אורח חיים נורמטיבי לנאשם לא מעט גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד. להתרשמותם לנאשם דפוס חשיבה שולי וכן הלה מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לביצוע עבירות תוך קושי לבחון את ההשלכות שבמעשיו. כמו כן, לנאשם קושי בוויסות דחפים וכן הסנקציות הפליליות לא היוו עבור הנאשם גורם מרתיע. בנסיבות אלו, לא מתקיימים בעניינו שיקולי שיקום אשר בגינם ראוי לסטות מטה מהמתחם אותו קבעתי.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי על דרך הכלל יש מקום להטלת עיצומים כספיים "כואבים" שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח סכום הכסף שעתיד היה הנאשם לקבל בגין אותם סמים. בנסיבותיו של הנאשם שבפניי, ולו לפני משורת הדין, אטיל עיצום כספי מדוד וזאת בשים לב למאפייניו האישיים, אשר מלמדים על דלות חומרית וקושי בקיום היום יומי.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 19 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 20.6.15;
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון וכן על עבירת איומים;
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע;
- ד. 5,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.17.



זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו למוצגים: סמים להשמיד.

ניתן והודע היום, כ"ט באדר א' התשע"ו, 9/3/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט